

HUDRATAJ

INFORMAČNÍ OBČASNÍK ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY V HABARTOVĚ

ROČNÍK 8.

ČÍSLO 1

Leden 2025

PŘEKVAPILA JE NAŠE ŠKOLA

Pro habartovskou základní uměleckou školu to byla velká pocta: v našich prostorách se konal smyčcový seminář, který vedl lektor MgA. Štefan Graffe, kapacita mezinárodních rozměrů.

Štefan Graffe je profesorem na Janáčkově akademii hudebního umění a konzervatoře v Brně. Pravidelně také působí jako porotce různých mezinárodních hudebních soutěží.

Na seminář se sjeli učitelé hry na smyčcové nástroje z celého karlovarského kraje. A popravdě řečeno - některým se zpočátku až tak moc nechtělo. Přáli si sice spatřit pana Graffeho, ale... Proč v Habartově? Kde to vlastně je? Co tam může být za školu, v takové díře?

Byli zkrátka nerozhodní, váhali, nedůvěřovali - a nakonec byli mile překvapení. Ba někteří i trochu záviděli. Vždyť podobným záze-
mím se každá škola pochlubit nemůže.

Tak například světlé široké chodby, prostorné učebny, zázemí pro učitele v podobě nové sborovny s velkým stolem, před budovou vlastní parkoviště. A hlavně naše chlouba, krásný koncertní sál, ve kterém se seminář konal!

Zase bude o něco víc lidí, kteří se při vyslovení jména Habartov nebudou ptát: Kde to je? Ale naopak prohlásí: Jó, tam jsem tuhle byl, tam mají tu pěknou školu.

Máme být skutečně na co pyšní.

VYPLIVLA HO VELRYBA?

Je tu. Jonáš. Neukrývá se v břiše velryby, přebývá přímo v naší škole. Jonáš, kluk jako buk. Nebo spíš jasan? Nebo lípa, třešeň, švestka? Kdo ví?

Je tu a je ho všude plno. Do dění ve škole se zapojuje s velkou vervou a zdá se, že ho nikdo nezastaví. Montuje se do všeho.

Je tu. Trochu nafrněný, nosík se mu stáčí lehce nahoru. Trochu zvědavý, prošmejdí každým kout. Trochu neomalený, každému řekne, co si myslí.

Je tu. Přišel, zabydlel se, zdá se, že natrvalo.

Tak tedy vítej, Jonáši!

FESTIVAL TVORBY SE OPĚT VRACÍ

V listopadu se opět po dvou letech konal Festival tvorby ZUŠ karlovarského kraje. Ten pořádá Krajská umělecká rada karlovarského kraje v Karlovarském městském divadle, výstava výtvarných prací pak probíhá v prostorách Krajské knihovny.

Habartovští žáci se festivalu zúčastnili ve třech oborech. Tanečníci nás reprezentovali na Večeru tance, zpěvačky zase na Večeru hudby. Výtvarníci se jeli podívat na vernisáž výstavy, na které se také podíleli. Načerpali inspiraci jeli žáci literárně dramatického oboru alespoň jako diváci, večer věnovaný divadlu nesl název Chvění slov.

více o festivalu na str. 2 a 3

lektor Štefan Graffe v akci

SBORISTKY VE VARECH

Hudebního večera Festivalu tvorby ZUŠ se aktivně účastnila čtyři děvčata z našeho pěveckého sboru. Kačka Majerová, Lucka Kováčová, Terežka Fridrichová a Maruška Zittová pilně cvičily pod vedením své učitelky Renaty Stibůrkové a naučily se několik písní pro vystoupení zhruba padesátičlenného pěveckého sboru složeného ze zpěváků většiny uměleckých škol karlovarského kraje.

Co se vám na celém dni líbilo nejvíce?

Kačka: Nikdy jsem nezpívala v tak velkém sboru. Také jsem si užívala procházku po Karlových Varech mezi zkouškou a koncertem. Bylo hezké počasí. Prošli jsme hodně míst - kolonádu,

vřídlo...

Lucka: Pro mě to byla dobrá zkušenost. Nemám ráda velké davy, tak jsem na sebe hrdá, že jsem to zvládla. Líbila se mi také procházka, hlavně vřídlo. Byla jsem ráda, že jsme zašly do obchodu, koupila jsem si tam věci na kostým pro muzikál, který budeme hrát a zpívat na konci školního roku.

Terežka: Mně se líbil celý den. Zaujalo mě karlovarské divadlo. I pro mě to byla první zkušenost s velkým sborem. Líbila se mi procházka. A domů jsem si přivezla dvě nové knížky.

Jaké máte pocity z koncertu?

DOJMY TANEČNÍKŮ PO VYSTOUPENÍ

Natálka (*těsně po vystoupení*): Uf, já jsem si myslela, že dostanu infarkt.

Klaudinka: Divadlo bylo strašně velké. Byla jsem nervózní. Bála jsem se, že něco pokazím. Hlavně, že se budu točit na druhou stranu. Při zkoušení jsem to hodně cvičila. Ale všechno se mi povedlo a měla jsem radost.

Viktorka: Pro mě to bylo

vůbec první vystoupení s tancováním. A hned ve velkém divadle. I když myslím, že bych asi měla stejný strach i třeba tady ve škole v mnohem menším sále. Těšila jsem se také, že uvidím tancovat jiné děti.

Emička: Když už jsme se chystali na vystoupení, tak jsem trošku brečela. Ale pak to bylo dobré. A vůbec jsem tam neviděla moji mamku, jak byl ten sál

Kačka: Písničky byly pěkné, nejvíc se mi líbila Lady Karneval, protože byla ve čtyřhlase a znělo to krásně.

Lucka: Mně se také nejvíc líbila Lady Karneval. Jsem ráda, že jsem tak dlouhou písničku zvládla zazpívat z paměti. Ale kouzelná byla celá atmosféra koncertu.

Terežka: Těší mě, že jsem se naučila z paměti sedm stránek. A ještě jsem to zazpívala v tak velkém sboru.

Byly jste někdy v karlovarském divadle?

Kačka: Já jsem tam vystupovala před dvěma lety s tanečnicí. Podium je velké, myslím, že asi největší, na kterém jsem kdy vystupovala. Divadlo se mi celé moc líbí, je pěkně vyzdobené a jsou v něm pohodlná sedadla.

Lucka: Byla jsem v něm poprvé. Moc se mi tam líbilo a doufám, že si tam ještě někdy zazpívám.

Terežka: Já byla v tomto divadle také poprvé, líbil se mi jeho interiér. Zajímavé bylo také zákulisí. Ve spleťkách chodbičkách jsme se několikrát ztratily a musely se zase najít.

Chtěly byste ještě něco dodat na závěr?

Kačka: Jsem moc ráda, že jsem na festivalu byla. Užila jsem si super den se svými kamarádkami. Zažily jsme spoustu legrace. Také jsem tam našla nové kamarádky z ostatních sborů.

obrovský. Taky jsem přemýšlela, co je tam úplně nahoře.

Barunka: Když jsme tam čekali, tak jsem se bála. A když jsme se už dlouho koukali, tak jsem byla unavená.

Karin: Myslím, že se dětem všechno krásně povedlo. Orientovaly se v prostoru, vycházela z nich hezká energie. Moc jim děkuji. Bylo to, jako by mě pohladily po duši.

(pokračování na vedlejší straně)

nahoře vlevo mladí tanečníci na Večeru tance (zleva: Viki, Verunka, Emička, Elanka, Natálka, Baruška, Klaudinka a Ráďa), vpravo ukázky prací z výtvarné výstavy, dole výtvarně ztvárněné vzpomínky na Večer tance

KE KOŠILÁČKOVÍ

Elizabetka (v divadle sice nevystupovala, ale nacvičovala s ostatními): Nejvíc mě tam baví pata - špička. To tancuju ráda, to je moje oblíbené.

kolektivně: A líbí se nám písnička. Rádi budíme spícího kamaráda a vymýšlíme další způsoby, jak to dělat.

někdo: Já si hodně užívám, jak mi bouchají na ty záda, mám jako masáž.

K CHOREOGRAFII PŘES

(viděli jsme ji kromě večerního představení i na zkoušce, je na většině obrázků)

Verunka: Mně se líbilo, jak ta jedna holka chodila ostatním po zádech a jak padala a ostatní ji chytili. A vůbec, jak tancovali.

někdo: Já bych se bála být nahoře

Klaudinka: To by tam musel být asi ten nejlehčí.

Emička: Já bych se nebála. Já bych chodila po těch zádech a padala bych.

Barunka: Já bych se bála, že mě nechytí.

Verunka: Kdybychom to měli dobře nacvičené, tak bych se nebála.

Emička: Taky se mi líbily jejich kostýmy, ta tílka.

Jana Aubrechtová
(výtvarný obor, hra na klávesové nástroje)
Děti jsou naše sluníčka a tvoření s nimi je zábavné.

Stanislav Bárta
(hra na dechové nástroje)

Ivo Haitinger
(hra na bicí nástroje, hra na kytaru)

Jiří Janata
(hra na dechové nástroje, hra na bicí nástroje, hra na klavír)
Hudba nabízí možnost setkávání a společného sdílení. Proto jsem vždy vytvářel žákovské orchestry a hudební soubory.

Na fotografiích vám představujeme všechny naše současné zaměstnance. (Tedy vlastně ne úplně všechny, bohužel se nám nepodařilo získat fotografii Petry Krčkové, velice důležité osoby, která se stará o čistotu v budově, topení, zahradu a možná i další věci.) V tomto a v každém následujícím čísle našeho časopisu vás blíže seznámíme s některým z nich. Dnes tedy přinášíme první rozhovor, a to s nejmladším a také nejlevnějším členem našeho kolektivu (pracuje totiž pouze za byt a stravu). Dřevěný Jonáš se zatím teprve seznamuje s chodem školy, ale už teď plní funkci nočního hlídače a několikrát se dokonce postavil na podium, aby vystoupil před nejmladším obecnstvem. V brzké době ho čeká velice zodpovědný úkol – připravit dobrodružnou večerní hru.

dřevěný Jonáš: DLOUHO JSEM VISEL NA VĚŠÁKU

S novým školním rokem se ve škole objevil nový zaměstnanec. Mezi námi, je to pěkné dřevo. Nejspíš jasanové, ale tím si nejsme jistí, my se v tom moc nevyznáme.

Ahoj Jonáši. Mohl by ses čtenářům představit?

Jmenuji se Jonáš, ale to už víte. Ani vlastně nevím, jak jsem k tomu jménu přišel. Ale nejspíš to bude mít něco společného

s představením Jonáš a velryba, co kdysi chystal náš principál.

Tady tě budeme muset zarazit. Povídáš o principálovi. Byl jsi snad součástí nějakého divadla?

Samozřejmě! Vlastně ani ne. Ale stvořili mě z kusu dřeva v řezbářské dílně jednoho karlovarského divadla. Měl jsem tehdy hrát hlavní roli chystaného představení,

Hona Juhásová
(hra na klavír)
Být mezi žáky a učiteli základních uměleckých škol – to je má celoživotní láska.

Alena Konečná
(hra na klavír)
Jak řekl Dalajláma – prvním krokem na cestě ke štěstí je učení se.

Anna Novotná
(ředitelka školy, hra na housle)
Můj umělecký život – to je dům. Je v něm teplo, světlo, smích i pláč. Doufám, že jeho základy jsou pevné a že se nezboří, přestože jednou přijdou bouře, záplavy a zemětřesení.

Radek Novotný
(multimediální tvorba)

Jiří Pavlas
(hra na dechové nástroje, hudební nauka)

Patrik Soška
(hra na klasičtější a elektrickou kytaru)

Renata Stibůrková
(hra na kytaru, zpěv)
Momentálně tajně trénuji na svůj debut v symfonickém metalovém orchestru a čekám na pozvání od Tarji ke společnému pěveckému duetu.

Pavlína Šponiarová
(literárně dramatický obor)

hra ale nakonec nebyla nikdy uvedena a já dlouhou dobu jen tak visel na věšáku.

Stále jsi nám ale neprozradil, kdo je ten řezbář.

To jsem ještě neřekl? No přece náš principál. Honza Kindl z Divadla loutek. Myslím, že jsem se mu povedl, alespoň to všichni říkají a já lidem věřím. Kdyby to tehdy vyšlo s Jonášem a velrybou, určitě bych měl velký úspěch. Ale asi mi bylo souzeno něco jiného. V každém případě jsem neopustil uměleckou dráhu. Dokonce bydlím přímo v umělecké škole.

Jak ses sem vůbec dostal?

Jo, to je zajímavá historie. Paní ředitelka, tedy jako Anička, sháněla nějakou postavičku, která by provázela děti z mateřinek, co k nám každý měsíc docházejí. Tak

ji napadlo oslovit našeho principála. Jak mě poprvé spatřila, zamílovávala se do mě. Byla to láska na první pohled. Takže jsem teď tady.

Jak se ti ve škole líbí?

Moc! Celý den sleduji, co tu děti dělají, a večer to pak zkusím taky. Už jsem se naučil trochu hrát na kytaru, tu mám totiž ještě z divadla. Ale taky občas kreslím a tancuju. S dětmi ze školky jsem se naučil zpívat písničku. Ta je totiž o mně. Chcete ji slyšet? Tak poslouchejte... *(Jonáš zpívá)*

Ta je opravdu moc hezká. Můžeme ji v našem časopise otisknout?

Otiskněte!

Je něco, co bys chtěl vzkázat našim čtenářům?

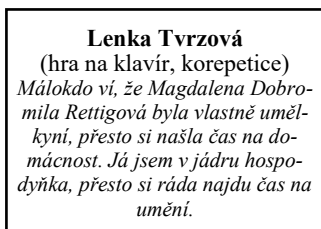
Děti, učte se. A vy, rodiče, učte se s dětmi doma taky. To je tak krásné, když si doma vezme každý nějaký nástroj a všichni dohromady spustí. To je potom muzika! Někdo do toho může zpívat, jiný tancovat, to budou mít sousedi radost.

A ještě mám jednu prosbu k vám.

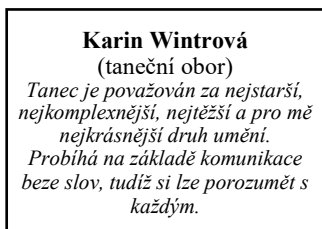
Tak povídej, neboj se.

Mohli byste otisknout také moji fotografii? Víte, tady ve škole je málo zrcadel a já bych se chtěl vidět. Když poprosíte děti ze třetí třídy školy Mánesova v Sokolově, ony vám nějaké obrázky pošlou. Já tam byl totiž na podzim na návštěvě. Říkali, že o mně budou psát knihu. To koukáte, co?

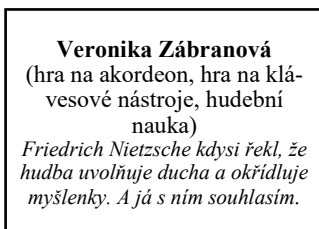
To tedy koukáme. A přeje-
me ti mnoho pěkných chvil
v tvém novém působišti.

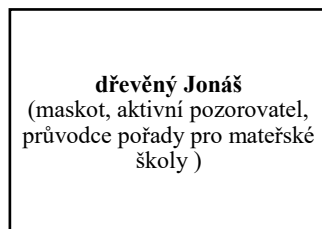
Lenka Tvrzová
(hra na klavír, korepetice)
Málokdo ví, že Magdalena Dobromila Rettigová byla vlastně umělkyní, přesto si našla čas na domácnost. Já jsem v jádru hospodyňka, přesto si ráda najdu čas na umění.

Karin Wintrová
(taneční obor)
Tanec je považován za nejstarší, nejkomplexnější, nejtěžší a pro mě nejkrásnější druh umění. Probíhá na základě komunikace beze slov, tudíž si lze porozumět s každým.

Veronika Zábranová
(hra na akordeon, hra na klávesové nástroje, hudební nauka)
Friedrich Nietzsche kdysi řekl, že hudba uvolňuje ducha a okřídluje myšlenky. A já s ním souhlasím.

dřevěný Jonáš
(maskot, aktivní pozorovatel, průvodce pořady pro mateřské školy)

ZA POHÁDKOU S JONÁŠEM

S Jonášem z pohádky do pohádky, to je název projektu, který jsme nově připravili pro děti z mateřských škol. Jednou měsíčně k nám přicházejí se svými učitelkami děti ve věku čtyř až pěti let, pro které u nás ještě nemáme žádnou možnost výuky. Tito školkáčci často závistivě pokukovali po svých starších sourozencích, kteří se u nás učí.

V rámci jejich dopoledních aktivit je v našem sále vždy přivítá dřevěná loutka Jonáš a pak je odvede do tříd, kde pokaždé okusí jeden kousek z koláče, kterému říkáme umění.

A tak si děti vyzkoušely práci v tanečním, hudebním, výtvarném i literárně dramatickém oboru. Spolu s učiteli a s Jonášem se naučily opravit pec, upéct a rozvézt housičky nebo otevřít zlatou bránu. Dokonce se nebály vystavit velkému nebezpečí, když chtěly získat od zlé čarodějnice zpět čarovné housičky pro pana krále. A aby pak mohly jednou všechno předvést jiným dětem a svým rodičům, tak namalovaly kulisy pro svůj příběh z pohádkového království.

Pokud někdo z vás bude chtít toto představení také vidět, může do naší školy přijít ve čtvrtek 5. června, tehdy celé naše putování s Jonášem zakončíme. Budeme se na vás těšit.

Poslouchejte, je to tak:
tenhle chlapík jménem Jonáš
poletuje jako pták.

Nemá křídla ani peří,
nemá zobák místo nosu,
přesto mu to každý věří.

Mějme radost z toho kluka:
dřevěný je, ne však němý,
létá, kam ho vede ruka.

Letí tam a zase zpátky,
nebojme se, pojďme za ním,
zavede nás do pohádky.

The image shows a musical score for the song 'Jonáš'. It consists of three staves of music in G major (one sharp) and 4/4 time. The lyrics are written below the notes. The first staff has notes for D, E, G, and A. The second staff has notes for D and D. The third staff has notes for Emi, G, A, and D. The lyrics are: 'Po-slou-chej-te, je to tak: Jo-náš lé-tá ja-ko pták. Le-tí tam a za-se zpát-ky, za-ve-de nás do po-hád-ky.'

STRÍPKY ZE ŠKOLY

V říjnu byl zahájen již třetí cyklus Akademie umění a kultury města Habartov a okolí (Akademie pro seniory). A tak opět nastoupili do prvního ročníku noví studenti, aby se pod vedením zkušených lektorů věnovali hudbě, výtvarnému umění, tanci nebo divadlu.

Někteří z nás vyjeli do Kynšperka na klavírní seminář Marie Al Ashabové, která se věnovala pedagogické práci s několika žáky. Večer následoval koncert zmíněné klavíristky spojený s besedou.

Ve Svatavě letos slavili stoleté výročí postavení kostela. Přijali jsme pozvání a uspořádali zde pěvecký koncert našich mladých sólových zpěvaček a celého pěveckého sboru.

O Adventu jsme nezháleli. Byli jsme u rozsvěcení vánočních

stromů v Lomnici i v Habartově. Mladí hráči na klavír, akordeon či flétnu zpestřili večer seniorům v Městském kulturním středisku. Uspořádali jsme dva koncerty v koncertním sále ZUŠ. Navštívili jsme seniory v DPS. A těsně před Vánoci jsme přijali pozvání do kostela v Krajkové na koncert učitelů.

V době vydání tohoto čísla budou vrcholit přípravy na další večerní dobrodružnou hru, tentokrát s názvem JÓ, náš Jonáš! Zaměříme se na smyslové vnímání, budeme poznávat, jaké to je, když nějaký orgán nemůžeme používat.

Plno práce budou mít naši tanečníci. Kromě vystoupení na plesu je čeká okresní a snad i krajské kolo soutěže tanečního oboru.

Začátkem jara bychom u nás znovu rádi přivítali žáky z jiných základních uměleckých

škol karlovarského kraje, abychom společně uspořádali koncert. Ten loňský měl úspěch.

Chystáme se na výchovné koncerty - nejdřív pro mateřinky a později i pro žáky základní školy.

V dubnu pojedeme do Císařských lázní v Karlových Varech, abychom shlédli koncert Karlovarského symfonického orchestru věnovaný dílu Antonína Dvořáka. Byl to vlastně Dvořák, nebo Nezdvořák?

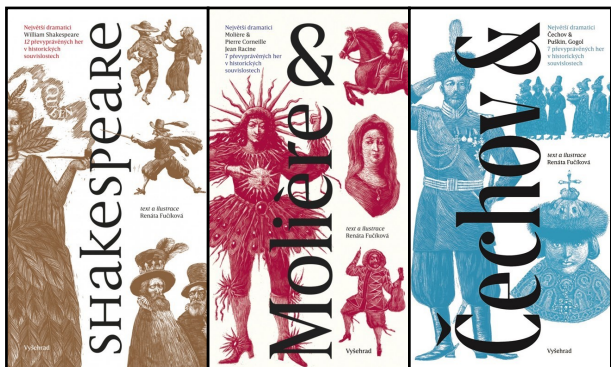
V květnu zakončíme celoroční projekt S Jonášem z pohádky do pohádky závěrečným soustředěním a odpoledním vystoupením pro rodiče dětí z mateřských škol.

Se školním rokem se rozloučíme jako obvykle Koncertem v zahradě.

MOHLO BY SE HODIT, MOHLO BY SE I LÍBIT

Každoročně u nás vycházejí stovky nových knížek, knižní trh je přesycený a málokdo se v nabídce knihkupectví stihá orientovat. V Hudrataji bychom vás chtěli seznamovat s tituly, které se v současné době dají sehnat a podle nás stojí za koupi. Zkrátka bychom vás chtěli upozornit na knihy, které by vás jako umělce mohly (nebo měly) zaujmout.

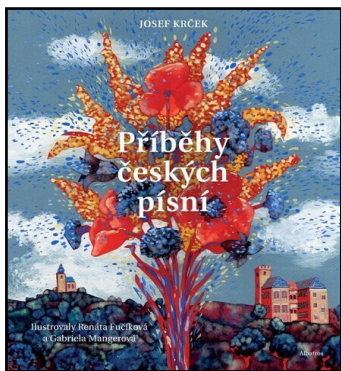
VELKÁ DRAMATA V HISTORICKÝCH SOUVISLOSTECH

Nejen starším žákům literárně dramatického oboru by se mohla líbit série knih o slavných autorech divadelních her.

Nakladatelství Vyšehrad vydalo v rámci ediční řady Největší dramatici zatím tři svazky výtvarnice a spisovatelky **Renáty Fučíkové**. První z nich nese název **William Shakespeare**. V bohatě ilustrované knize nalezneme dvanáct převyprávěných her slavného autora, ale kromě nich ještě mnoho historických příběhů, událostí, které se odehrá-

valy v době vzniku her. Díky historickým souvislostem tak můžeme snadněji porozumět dramatickým dílům. Autorka se v neposlední řadě zabývá dobovou módou, architekturou, medicínou, rodinným životem, životními osudy anglických panovníků.

Druhý svazek se jmenuje **Čechov & Puškin, Gogol** a podobným způsobem rozebírá divadelní hry významných ruských autorů. Oproti prvním svazkům jsou hry zpracovány formou komiksu. Třetí díl trilogie se jmenuje **Molière & Pierre Corneille, Jean Racine** a věnuje se slavným dramatikům z Francie.

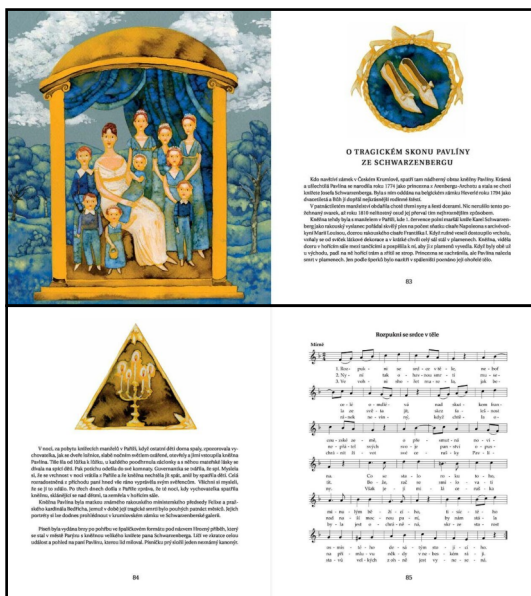

MEZI NIMA BABINSKEJ, ZNÁMEJ LOTR MEXICKEJ

Renáta Fučíková se podílela také na tvorbě další publikace, tentokrát jako spoluautorka ilustrací. V knize **Příběhy českých písní** vydané nakladatelstvím Albatros nás **Josef Krček** provází vývojem písně v naší zemi. Na sto čtyřiceti stranách nalezneme notové záznamy nejstarších písní duchovních, milostných, vojenských, ale i rozmarných kramářských a nakonec i písní z Osvobozeného divadla a Semaforu.

Ale pozor, v žádném případě nejde o pouhý zpěvník, kniha je plná doplňujících informací, příběhů, životopisů historických osobností.

Kdo by neznal píseň Na kopečku v Africe? Zde ji najdete ve verzi s pětadvaceti slokami. O jednom z nejslavnějších českých loupežníků se pak dozvíte skoro všechno. I to, že poprava se nekonala a Babinský se dožil úctyhodných osmdesáti šesti let.

HUDRATAJ

INFORMAČNÍ OBČASNÍK ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY V HABARTOVĚ

vydává vlastním nákladem
Základní umělecká škola Habartov,
okres Sokolov, příspěvková
organizace

telefon:
721 417 161

adresa:
Komenského 312
357 09 Habartov

redakční rada:
Miroslav Tvrz
Lenka Tvrzová

distribuci zajišťuje ZUŠ Habartov
toto číslo vychází 30. 1. 2025